

אולדוֹת הַשְׁבִּיבָה

גליון מס' 794

**בטען הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וימלכט התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"**

אחראי מערכת
רב אברהם טרייקי

פרק ה' שבוע
וילנאי

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רבי העיר שליט"א

אהבת חינוך

וַיַּעֲשֶׂל צָהָרִי בְּנֵיכֶן אֶחָיו וַיַּבְעֶךְ גָּבְנִימָן בְּכָה עַל צָהָרִי (בראשית מט, יד)

ויפול על צוארי בנימי אחיו ויבך: על שני מקדשות שעתידין להיות בחלקו של בנימי וסופו לחרב. ובנימין בכח על צואריו: על משכו שלה שעתיד להיות בחלקו של יוסף וסופו לחרב. (רש"י)

יש להזכיר נוראות על ביצה זו מדי עיטה, שכן משכן שללה ובז' המקדש ע"י סטם נתנו, ומהוזע צריך עתה לסתות על חותבם! זאת ועוד הלא יסף ובמינך לא ראו זה את זה שweis רבות, ועכשו שוכן להיפנש חז"ל בראשותה, לא מבאז להם נושא חשוב לומר הרבה בדבר תמורהים את בית המקדש וביזור פלא, מהוע והו צרכיס למכות כל אחד על חותבן רעהו, וכי אין זה מן הראי שיבכו תחילת על חותבם הם. ברם, אפשר שרומו מזל רמהה לו התוועה בה. וזה הנורם והעיקרי לחובבן, והחותפה לתיקונג רוזחה לתוכו, שישוף ובמינן בעות פמשחים ידעו שהנוגוט לפיריותם מוקוו בשנות האחים – שרבייה למכירת יסף, בمعنى זה העלו על להו למס את כרונן בז' המקדש העוזזין לחיות בחלקס ולהזחוב מאותה הסיבה ממש של 'שנתאות חמץ', ועל קר בעcyותם. אך יחד עם זאת דעתם ידוע, שהחותפה למכתם – היא 'אהמת'

וחם, ועל כן בפט נא אחד על חותם רעה. שכן זו אחותו והם, אף אבבה על חותמך ואתה תבסה על חותמי!
ואכן נודע בשעריים דתמי מדרש קוזט (לא ידוע איה מקומו) אוחזת בחותם מקום המקדש, ולא הוא הר המוריה אשר מיחשלים עלה ק' טובב"א. וזה תוקן דברי: מעשה בשני אחים אשר יישו שדה מטבחיהם, והילכו ביניהם את השזה שה בשוה. והנה למים והדור בלבו הנдол שביהם, הלא אני כבר מיזית את מיז' ויש לך ב"ה משפחחה ומוצבי טוב יותר מאשר העזיר אשר טرس נשא אשה ומתה בית. אלך אפוא ואעניך לו מהונבת השזה אשר נפל בחלקך, למען תורה החלוקה צדקתו יותה וכן זהה, בכל לילה אחר חשת מזא על כתפיו ארמים עמוסים מטובי הארץ והניהם בחלקך של ראה מבצל שייריש בך. אחוי העזיר לעזותו, הדור גם הוא בלבו ואומר, הלא אחוי הנдол ממי עלי כבד של פטסה חביב על שכמו, שכן הוא מטופל במשפחה מוחכטה לילין, ואילו אם אין עלי אלא מזונאי בלבד. אלך אפוא ואעניך לו מהונבת השזה אשר נפל בחלקך, למען תורה החלוקה צדקתו יותה וכן זהה, בכל לילה אחר חשת מזא על כתפיו ארמים עמוסים מטובי הארץ והניהם בחלקך של ראה מבצל שיטמש בך. והנה מעט לעת, התרמשו שמהם בברכה הסטוויה מן העין אשר מפלת בחלוקם, ולא ידע מהיכן מקור תברכתה. עד שבאחד הלילות פגשו זה את זה, עמוסים אורנעם על כתפיהם... הבינו מהו מקור הברכה של שמיים, תמיחו את ארמים ותפל אל שזראי רעה בלבו – בכדי של אחותך אחיהם! אמר הקב"ה, כאן בשזה הזו אבנה את משכני ואשרה את שכנתה. והוא הר המוריה בו נבט שני בתיה המקדש, ובו מטה במזרחה בימי

הנה כי כן, ייחודהיה של ירושלים מקום בית מקדשנו ותפארתנו, אחוזת המה בעבותות של אהבת אחים. ומעתה שב לא פלא, מזע הנורם העיקרי לחורבן הבית וטילוק השכינה הוא מפני שטאת חינם', וכן וזה התנאי לבני ירושלים העתידי בב' א' אהבת חינם', וכמו שאמרו: ולא יבונה אלא באהבת חינם'. וסוניא ערככה היא במסכת דורך ארץ (פרק יא): אמר רב כי יהושע בן לת', אמר להם הקב"ה לישראל, אתם גראתם להחריב את ביתך ולהגלה את בני. הרי שוראלים בשלומאה, ואם נתן לכם שלם. מה טעם, שאלו שלם ירושלים (זהילים קבב, ו-ח)

ואומר (שם) ייח' שלום בחילך ואומר (שם) למען איח' רועי אדבהה נא שלום בר', עכ' 5.
 ואמ' יש את נפשך לדעת אהבת החיים מוה', שא נא עימיך לסייע חי' הצדיק הירושלמי והה' צ' רבי אריה לון
 atz'ל, אשר נדע שמו לשם ולהתייחס באהבותו הרובה לכל אדם ואדם. אסירים ראו בו את רבם המערץ, חולמים
 מצאו במחיצתו מעש קורת רוח ומזרע לרופאים, ואפלו המצורעים המנודדים מהחברה זכו ל嬖ורין המעוודדים
 לעתים תכופות. ועוד וביט מפעלותו המשגנבים, חוויסים מהה בעש סופר 'איש צדיק היה'. וסבירו, שפעם
 הניע לשערי מרפאה או חזופדייה כשהוא מלאה ברעישתו הרבנית ע' ה', וכשהופיע הרופא, אמר לו הרב 'כואבת
 לך התל'". הרבנית התבכדה להיכנס תחילה לקבלה טיפול, וכשיצאה ממש כשהיא מרגנישה בטוב, הניע תזרו של
 הרב. לא, תודה! השיב הרב בנימוס לרופא המתין לכוניסתו, והלא אמרת כואבת לו הרונל, Thema הרופא. נכן
 השיב הרב, כשלاشתי כואבת הרונל – גם לו יש תחוsha של כאב. אך עתה כשאשתי מרגנישה ב'ה בטוב, גם אין

ובזה ייאדו דברי הכתוב (יקרא ט, ז): "ואהבת לרעך כמוך אמר ה'". וכבר העיתו המפרשים, מה עניין 'אמ' ה' – מפרש טוב... ואכן זה היה הודה האהבה על רוג' אהת – לשאת בעל עם חביזו להתgress בכאבו.

דבר העורך

יהודה ויוסף ומלאכי השרת

כתב החזה מלובליין ז"ע ולא יכול יוסף להתחזק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי', יש לדקדק מודיע לא מכר למי קרא יוסף, וגם היה ליאוסף לחושש שהוא יוציאו גם את אחיו עם כלם, אלא כתוב במדרש בשעה שהיה יהודה ווסף מתווכחים אמרו מלאכי השורט זה זהה בוואו נוד ונראה אין "שור ואליה" מתנגןין זה עם זה, "שור" זה "יוסף" שנאמר 'בכור שורו הדר לו', ו"אליה" זה "יהודה" שנאמר 'עד אריה יהודה', ולכן לא מכר למי קרא יוסף שהם "מלאכי השורט", והם יודעים את להוציא את מי לא, וזה מודיעיק שנאמר לכל הנצבים עליו ולא 'הנצבים אצלו', כמו'ש רשות' אצל אברהם אבינו זהנה שלושה אנשים נצבים עליו, לשון "עליהם" הוא על מלאכים.

מגילה ג' ו'

ר' לוי אל' אדרי

ר' המרכז הרפואי "סורוקה"

לוח זמנים שבועי

שנת קדש	יום ר' י' בכסלו	יום ל' בכסלו	יום מ' בכסלו	יום ט' בכסלו	יום י' בכסלו	יום ז' בכסלו	יום י' בכסלו	יום ט' בכסלו	יום ח' בכסלו	יום י' בכסלו	לוח השנהנים
22.12.18	21.12.18	20.12.18	19.12.18	18.12.18	17.12.18	16.12.18	15.12.18	14.12.18	13.12.18	12.12.18	סדריך לבאר שבע
5:31	5:31	5:30	5:30	5:29	5:28	5:28	5:28	5:28	5:28	5:28	עלות השדר
5:37	5:37	5:36	5:36	5:35	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	ען מלחת ותכלין
6:39	6:39	6:38	6:38	6:37	6:37	6:37	6:37	6:37	6:37	6:36	זריחה - עין החמה
8:35	8:34	8:34	8:33	8:33	8:32	8:32	8:32	8:32	8:32	8:32	ט' ק' שליחת מטה'
9:06	9:05	9:05	9:04	9:04	9:03	9:03	9:03	9:03	9:03	9:02	ס' ק' שליחת מטה'
11:39	11:38	11:38	11:37	11:37	11:36	11:36	11:36	11:36	11:36	11:36	חצות ים לילך
12:10	12:09	12:09	12:08	12:08	12:07	12:07	12:07	12:07	12:07	12:07	סנהדריה
15:54	15:53	15:53	15:52	15:52	15:51	15:51	15:51	15:51	15:51	15:51	ט' ברמלה
16:45	16:45	16:44	16:44	16:43	16:43	16:43	16:43	16:43	16:43	16:43	ס' ק' ים
16:58	16:57	16:57	16:56	16:56	16:56	16:56	16:56	16:56	16:56	16:55	ט' חנוכה

מדרשת הלכגה

ההיל מכוונאי שבת פרשת "ויגש"

סוף זמנה ליל שישי יי'ג טבת כל הלילה

זמן הדלקה הנורות

וינש	פרשת השבוע:
ויהי דבר	הפטורה:
16:22	כניסת השבת:
17:13	יציאת השבת:
17:45	רבינו תם:

דבר רבני השכונות

הר"ה ג' אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד'
רוב חברה קדישא בא"ש בע

מי מנהל את העולם?

במפעול גדול ותוקן ישב על כסא המנהלים מנהל מצליח, שאחब להרגיש נערץ, גדול, משמעותי וכל יכול. אותו מנהל חשב בטעות (או בכלל שאף אחד למד אותו אורה) כי עובדי המפעול הם שלו והם גם נחותים ממנו, חכמים פחות ומוסחרים כמעט כמווהו. יום יום הוא היה מגע אל המשור, תולה בחשיבותו את חילפו, מתרווה על הכסא המתכוון, משפשף ידיו בהנאה, שואף לקרבו את ריח הצלחה ובגב זקוף פוחת עוד יום של עבודה. בוקר אחד, גלי נחיתות ותסכול נשבו במשרד, היה זה בעקבות עסקה כושלת שביצעו, ההפסד הכספי לא הטוד אותו כמו שכאה לו העובד השוא, המנהל של המפעול הענק הזה טעה. כמובן, שהוא חיפש מנהל מחלוקת או אפילו עובד יותר כדי לגלל אליהם את האשמה, אך ללא הצלחה... חיצי הצלlon היו מופנים כלפיו בלבד. תחושות קשות חלפו במחשבתו, הוא לא הצליח להתחבר לכזה כישלון אישי. כדי להתרען ולהרגיש שוב שהוא מצליח, מפעיל סמכות, נערץ, כל יכול ואזרע, החליט לצאת לסיור באולמות הייצור השונים. "פסק זמן זה זאי יטיב את תחומית" כך חשב, בעודו לבש את חילפו, מישר את משקפיו וכמעט שמנתפה לחת גם את תיק העור החדש. בצדדים של איש חשוב ומבחן, הוא פסע בין המחלקות השונות, קלט הטיב את מבטי הפועלים, מטיל לאיתו ולהנתחו כשהוא מקיד לא להפסיק שום תנועה של כבוד, שנדמה לו شيء מי מנסה לחלק לו. קצב העבודה בכל המחלקות החמיאו לו, הסדר והארגון בליו וסיפרו כי בכל זאת עסקה אחת כושלת לא מסוגלת לבטל עשייה גדולה ומוצלחת מפעם לפעם הוא עזר ליד אחת העמדות, שאל מה ששאל ולא שמע מה שהסבירו... התענין גם במה שלא עניין והחמייא כדי שיכלום ירגשו מי כאן המנהל. לקרהת סופו של הסיר, כשהבטחון העצמי שלו החל מטפס מעלה בחזרה, ותחושות הסמכות נבר דגגה באצבעותיו, הוא הרשה לעצמו לנשום לרווחה ולראות באור חיובי את המפעל, עם המשמעות שהוא הייעילות והתפקה. לפטע הוא קלט בזווית עינו ברור צעיר עונד נשען על אחד העמודים, כשאחנו צמודה אל הטלפון הנידי וכל יכול שקווע בשיחת רעים. "עובד זהה מאד לא מחמייא למפעול שלי", עברה במוחו המכשבה, והוא הרגיש כעס, זעם וידע שלא מתחאים לו, כנוראל, לעבור לדORDER היום מול התנהגות מולצת שכזו. "אני חייב להפעיל סמכות, שידעו מי כאן המנהל", סינון לעצמו בשקט. בקושי ובצליח לשלווט בעצמו ולשوت הקלו נימה אסטרטגיית, משהו כזה ברו, רגע, אבל מאוד סמכותי ונחרץ. הוא ניגש לבוחר בקרירות רבה ושאל: "תגיד, כמה אתה מרווח בחודש?" הבוחר קצת נלחץ אך ענה מייד: "בערך שלושת אלף שקלים". התשובה, משומם מה, עצבנה אותו עוד יותר וונתה לו להרגיש כמו מנהל יותר. עכשו הוא חייבת תגובה ממשמעותית יותר והחלטי. בהברקה של רגע הוא הוציא מכיסו חבילה שטרות עבה ולפני כל העובדים הנדהמים הוא ספר והגיש לבוחר שלשת אלפי שקלים. ואז, לאזני הדמנה המופתעת, אמר בקול: "הנה המשכורת שלך, לך אותה ועל תעיז לחזור אליו אף פעם". בחזרה היה המום, רקח את הכסף והלך מיד. מרווח מהצעד ומהאפקט שייצר, העביר המנהל את מבטו אל כל העובדים, ובנוחותם (למען ישמעו וויראו) פנה אל מנאל הענודה: "תגיד, איך קבלנו בחור כזה עצמן לעבד אצלו?" מנהל העבודה קצת הסמיק וב科尔 קצת פחות נמרץ ענה לו: "הוא בכלל לא עובד שלנו, הוא בסך הכל שליח מוחנות הפיצה". זה עמק סודו של הפסוק בתהילים [ס]ו: "לכו וראו מפעלות אלקים נורא עליליה על בני אדם" ופירוש הרוד' ק': "לעשות בהם כרצונו". נורא עליליה על בני אדם, משמעו, שעיליות מעשי של מקום, היעדים שתיכון, המתוות שקביע, הם "על בני אדם". לא האדם קובל עדים, הקב"ה הוא שמתווה אותם. בספר "מאיר עני ישראל" מוספר על מון "חפץ חים": "מדי יום ביום זכינו לטשנעם את הלשם ייחוד, של ה"חפץ חיים" קודם הנחת תפילין, היה הדבר עבורנו כשיעור בהלכות אמונה, שהוא מזכר בפשתות לשונו ובשפת האידיש. וכך מצוות עשה של הבורא יתרוך - 'שהוא בעל הבית על כל העולם...' והוא מטעים ומוגשים את המילה 'אנצער וועלט' - 'כל העולם'. והשומע היה חש את האמונה הפשטוה שה' עושה את כל המעשים'. ולכן נדע ונאמין שוק הוא יתברך מנהל את העולם ואנו מנהלים עפ"י רצונו יתברך ואולי הבכירים ביותר, שנאמר: "לב מלכים ושרים ביד ה'".

הרב אברהם טרייקי
רב שכונה ד'

המאמר לע"ג מה' חננה זרד ז"ל בת אסתר
בלב"ע יא' בטבת ת.ג.צ.ב.ה

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו של
מורנו המראי דאררא
הגאון הגadol רבי יהודה דרעל' שליט"א

הלכות תענית ציבור

ש - האם מותר להסתפר או להתגלח בתענית עשרה בטבת?
ת - אמנם מתיק הדין אין איסור בתספורות וגילוח בזום עשרה בטבת, מכל מקום ראוי להחמיר שלא להסתפר ולהתגלח בו.

ש - אימתי מתחיל צום עשרה בטבת וסימוני?
ת - צום עשרה באב ווים הכהרים אשר נאסר לילו ביום. ובכל מקום, בשעה שעלה מזום נשאר באכילה ושתייה ואפילו אם התעורר קודם עלות השחר, אלא אם כן לישון נאסר באכילה ושתייה ואפילו אם התעורר קודם עלות השחר, אלא אם כן התנה בפרק קודם שיש שיש עדתו לאכול ולשתות לפני עלות השחר.

ש - האם קטנים חיביכים בתעניות הללו?
ת - קטן פחות משלוש עשרה ווים אחד, וקטנה פחות משלשים עשרה שנה ווים אחד, פטורים מכל התעניות הללו בלבד מכיון כי פטור אשר יבואו ביום אחד, פטורים מכל התעניות עם הциורים אשר נאסר לאלא הביאו עדין שטי משנהינו לניל זה, חיביכים הם להתענויות עם הциורים אפילו שלא הביאו מערות. ובכל מקום, אין להאכיל את הקטנים אלא כדי צרכם ולא שאור מעדנות ומתקיים, כדי שיתאבלו עם הציבור. במה דברים אמורים, כשהם מבנים במקומות היום ויש להם רשות להתאבל, אבל כל שהם קטנים אמורים שאין מבינים כלל בנסיבות היום, מותר להאכילים בכל דברם בכל יום השנה.

ש - האם חולה או זון שתשטש כוחו, חיביכים בתענית זו?
ת - חוליה אפילו שאין בו סכנת, פטור מתענית זו. וכן יש לפטור זון אשר תשח כוחו וקשה עליו התענית. וכמו כן, מי צריך לאכול או לשות עפ"י ציווי הרופאים אוינו רשאי להחמיר על עצמו. אבל מי שחיש בראשו או בשאר אבריו מוחמת חום אינו רשאי להפסיק את הצום אלא עפ"י הוראות חכם והכל לפי ראות עיני המורה.

ש - האם נשים מעוברות, يولדות ומיניקות חיביכות בתענית זו?
ת - מועברת אשר מלאו שלושה חודשים להריון, פטורה מתענית זו. וגם אם טרם מלאו לה שלושה חודשים אך מלאו ארבעים יום להריון, אם מרגינה חולשה מיוחדת יש לפטורה מתענית, אבל קודם שמלאו ארבעים יום להריון דינה בכל הנשים, ועל כל פנים אם היא מצטערת ביותר ומרגינה חולשה גדולה נראה שיש להקל בה עפ"י הוראה חכם. וכן يولדות ומיניקות שהן בתוך שעירים וארבעה חדשים (שנתיים) מיום שלידו, עפ"י שכבר הפסיקה להניך (או שלא הnickה כלל), פטורות מתענית זו.

ש - אם אין עשרה מתענים בבית הכנסת, האם מוצאים ס"ת בשחרית, ומנחה לкриיאת "ויחל משיח", והאם הכהנים נושאים כפיהם במנחה?
ת - יש אמורים שאין מוצאים ס"ת בשחרית ומנחה לкриיאת "ויחל משיח" אם אין שם עשרה מתענים. ואם חל בשני וחמשי מוצאים ס"ת בשחרית וקוראים בו פרישת השבע. ויש אמורים שאין צרך עשרה אלא די שבעה מתענים בלבד, ויש מקילין אפילו בשישה מתענים, וכן המנהג להקל. ועל כל פנים, אין להעלות תורה אלא מי שרורי בתענית וכן ראוי להחמיר לנבי הקורא בתורה במקומות האפשר. ואפילו היה העולה כהן היחיד לא עלה לתורה אלא יצא החוצה לפני קהילת, כדי שיעלה ישראל במקומות. וכל שכן שאין החזן אומר "עננו" בברכת פניה עצמה בחזרת הש"ץ, אלא אם כן הוא שספחות שירה מתענים. והכהן עצמו לא ישא כפiou במנחה אם אין מותעה, אפילו במקומות שיש עשרה מתענים.

ש - האם מותר לשטרוף הפה או לצחצח שיניים בתענית זו?
ת - ראוי להחמיר שלא לשטרוף הפה או לצחצח שיניים בתענית,فن יבלע מן המים. ואם הוא רגיל בכך ויש לו צער גדול יש להקל בזה ובלבבד שלא ימלא פיו מים זיהור מאוד לא יכול אפילו מעט מן המים (ובתעשה באב ווים הכהרים אסור לשותן כן בכל אופן).

ש - האם בעלי שמחה כגון חתון בשבועת ימי חופטו או אבי הבן ביום המילא חיביכים בתענית זו?
ת - הכל חיביכים בתענית זו כולל חתון תוך שבעת ימי חופטו או אבי הבן ביום שנימול בנו או ביום שלושים לפידין בנו. אורלים בזום שנחודה, יש להקל בכל אלו.

ש - מי שאל ב>Showga או במזיד תוקן כדי התענית, האם חייב להשלים את תענית זו?
ת - גם מי שאל או שתה תוקן כדי התענית בשוגג או במזיד, אפילו יותר משיעור כזית מזון ורביעית משקה, חייב להפסיק מיד ולהשלים את התענית עם הכהר. שכן וכי מפניהם שאל שום, משיך לאכול שום?

תענית עשרה בטבת יחול ביום שלישי

תחילת הצום: עם עלות השחר בשעה 5:29
סיום הצום: בשעה 17:04

אורות הכהרות

ישען והמות הולך ומתתקתק כאשר חבל התלה נברח על צוואות. אך כשהחלו פעמווי
ההרינה לצליל כדי להוחת על משicket החבל, הופע לפצע פטאות חמץ השוב רכב על
גב סוס בחווה עבר במת התלה, כשהוא זעק אל תשפכו דם מך, אם הוא הרוצה
המבקש...'. אלא שלעומתו, נם תביזע העומד על חבל התלה החל לועתק, לא כי אלא אני
הוא החצץ האמייטי, זאת חרף הכהחות הנמרצות עד היום. מבוכה נזהלה השתרעה
בבימות השופטים, ומהומה רבי התחילה בקרב ציבור המשפטים – לנוכח המזהה הנדר
המוחה. גם המלך אשר השקי מונת ביתו על כל המעשה, זמן מיד את שני האנשיים
המחלים, וביקש לשטטו מהם הבירות לפשר החולמה. אודו המלך השיב אחד מהם,
שנינו חפים מכל פשע וחיללה לך לחשוד שידטו במעל תנורא זהה של שפיכות דמים.
אולס כין שלשורים אטו לב ופש ובר נזהה הנזירה, כל אחד מאטנו חפן למסור את
נפשו תחת מש הבית. נודם המלך למכה החותם המופלא, והפער, אינה מכם צרכו
נס אוית לחפותם... ונך הוא ממש נבי מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר בראותו שני
חברים ואוהבים היה אלה זה, הוא משזה את שכינתו בחוטם. זה שאמר הכתוב: 'ואהבת
 לרעך כמוך אני ה', רצחה לומר אף אני בחוטכם. הרי לפניו, נזכר נספ' למה שכבר הוכחן,
שנקנות העיקר להשראת השכינה הוא – 'אהבת חיים'.

ולאför האמור, אמריחי לישב פלאה נשובה. הנה שני הרים מקודשים היו לעם
ישראל – 'הר סייע' ו'הר המוריה'. אהרות חמורות אדוות קדושת הר סייע נתרשו
במקרא (שמות ט, יב-יג): 'הגבלה את העם סביב לאמר הישטרו לכם עלתה בהר גנווע
בקצחו, כל הנגע בהר מות יומת. לא תיניע בו יד כי סקל ישקל או יורה יודה אם בהמה
אם איש לא יהיה' וכו'. ולעומתו, הר המוריה אשר בו עקד אברחים אבטעו ע"ה את
בגו על נבי המורה, והוא מקום בית מקדשיך ותפארתנו, לא נתרשו במקרא שום
אהרות אדוות קדושות. וראה זה פלא, חזקא' הר סייע' אשר קדושתו מפורשת בתורה
באחורות חמורות – קדושתו הייתה רק לשעה, שהרי בזמן זה אין בו שם קדושה
יכיל כל אדם ליחס בו כיף גובל, ואיל' 'הר המוריה' – קדושתו היא קדושת עולם
ונצחית, שהרי עד עצם היום הזה אין מוזרים בקדושתו בחובarat.

ברם לפי המבואר, אין מקום לתמיה זו שבן אינה דומה קדושת הר סייע – לקדושת
הר המוריה', מפני שקדושת הר סייע יודה בשם כל התערבות מעשי ידי אדם. מה
שאן כן, קדושת הר המוריה אשר יטהותה בעבותות של 'אהבת אחיהם',ומי יכול לתקן
עבותות של אהבה ולכבות רשיי אש שלဟבזה. וכבר אמר שלמה בחכמו (שיר השירים
ז, ז): 'מיס וויט לא יומל ללבכת את אהבה נהחת לא שטפה'!

הרב יהודה דרשי

אורות הפרשה

משיח בן יוסף ומשיח בן דוד
תוכנה של ההפטרה בפרשנותו שוההפטורה היא מעונינה של הפרשה, עוסקת בගאולה והשלימה באיחוד מלכות יהודה וממלכות יוסף לעתיד לבוא: 'כח כל עץ אחד וככתב עלייו ליהודה...' עץ אחד וככתב עלייו ליוסף... "וקרב" אוטם... והיו "לאחדים" בזין... כה אמר ה'... ועשיתם לעצן "אחד" והוא אחד בזין... ועשיתם אותם לגוי אחד... ומלך אחד יהיה לכם... ולא יהיה עוד לשני גויים ולא יחציו לשתי ממלכות עוד... ועוד עבדי מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכם... ועוד עבדי נשיא להם לעולם, פירש האבדנאל שהכוונה על האסולה העתידה שייהיו שני משיחים משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, ומתהילה ימלך משיח בן יוסף ואח"כ ימלך משיח בן דוד.

הצדיק צינור השפע לעולם
כתב בזוהר על הפגישה של יהודה ו יוסף, 'ויגש אליו יהודה' היו תקרובות
עלמא בעלמא, עלמא חתאה לבני עלמא עילאה (התקרבות עולם לעולם,
העולם התיכון לגבי העולם העליון), 'ויאמר כי אדוני', יהודה ביקש
שyon משן אוור השפע מ"אדוני" מצדק יסוד עולם יוסף הצדיק שהוא צינור
השפע מהעולם העליון, "בַּי" בתוך יהודה בתוכן התיכון, מהותה של
המילה 'ויגש' היא התקרובות גשנית של אדם אל רעהו, שעוניינו הוא להביא
אחדות במקומות שיש פירוד, ופגישה זו של יהודה ו יוסף הייתה "התקרבות
של עולם שיתאחדו זה בזו כדי שיהיו כולם אחד", אמר רבי יהודה
כשניגש יהודה ליעוסף ונעשה למעלה שנינה בכל העולמות והאריה הארץ
למטה חגה השפע על השגיטים שהיו באחדות וקירה יהוד עם יוסף.

יהודה ויוסף הורידו אור השכינה לעולם

"דבָר נֶא עֲבָדֶךָ דְבָרْ אֲחֹנוֹןִי אֲדוֹנוֹנִי" סופי תיבות גימטריה "אמת", שער זיבוריהם הקדושים של יהודה ויוסף נעשו ייחודיים ונשבבים עליזונים ויד אויר גדול לעולם והעלתה השכינה הקדושה מנפילתה שהיא חותמו של הקב"ה "אמת", זהה לנמז "ה'וציאו כל איש" ראשי תיבות גימטריה "הוי"ה, וגם על תיבת "יקרא" מופיע טעמי המקרא "זקף גדול" שבקבלה הוא גימטריה "הוי"ה, וכן גם פסוק זה נכתב בתורה "בפרק מה" שהוא שם הקדוש **"מ"ה** שבגימטריה "הוי"ה" במלוי אלף.

אש להבת שלחתת מלאכי מרים
זלא יכול יוסף להתפקיד", כתוב במדרש בשעה שבו היה יהודה ווסף מותווים
אמורו מלאכי השורט זה לזה בזאו נד ונראה איך "שור ואדריה" מותגניים זה
עם זה, "שור" זה יוסף' שנאמר 'בכור שודו הדר לו', ר' אדריה' זה יהודה'
שנאמר 'גור אדריה יהודה', כאשר ראה יוסף את מלאכי מרים ניצבים עליו,
וاث הקדושה העליונה הנושאנה שונתgalta עי' הייחודיים והשמות הקדושים
מהדיבורים שהיו בין יהודה, המודגשת העליונות של משיח בן יוסף
ומשיח בן דוד, לא היה מסוגל להתפקיד מלhalt אש להבת של גודל
הקדושה העצומה של הגואלה השלימה שונתgalta שם, ועל כן השבעיטים
התבטלו כנור בפני האביקה מול שלחתת של הגואלה השלימה, ונתרצו זה
זה ווישעה שלוחות בוניהם.

Digitized by srujanika@gmail.com

הרבות והמועצה הדתית באר שבע

מחלקה הבסירות

Digitized by srujanika@gmail.com

תורתם ותורתך

Издательство ИДМ

www.english-test.net

"מסעדה שגב" במתחם ישפרו פלאנט, ב"ש.

www.ijerph.com ISSN 1660-4601

אלהם אין לו שם פיקוח ואחריות

על המוציאים גומברים בערך הון

2018-2019

Rabbi YEHUDA DERY

Chief Rabbi and Head of Rabbinical Courts

Beer-Sheva, ISRAEL.

כ"ו כסלו, תשע"ט
04.12.2018

חרבנות והמעצה הדרית
בא-שבע

הרב יהוזה דרעי
הרבי הראשי וראש אבות בית הדין
בארא-שבט

תקנות הגניזה

אל רבני ווגבי ומתפללי בתיה הכנסת פעה"ק באור שבעה' עליהם יהיו. עם ריבוי הגניזה הנערכות מדי שבוע בבית הכנסת, ובפרט בשנים האחרונות אשר בערבי שבתות מוחלקים בתיה הכנסת עשרות עלונים ושבועונים שונים ובhem מיעוט דברי תורה וריבוי פרסומות וחדשות ושיחות חולין, זאת מלבד ספרי הקודש כמו סיורים וחומשיים וספריו לימוד שייצאו מכלל שימוש. וכאשר הגיעו מים עד נשחן מצד הגבאים והן מצד הממוניים על הגניזה והן מצד ביזוי כתבי הקודש המתפזרים בכל עבר, הרגשתי חובה חדשה להתקין "תקנות גניזה" כדי להקל באופן משמעותי על עומס הגניזה, להלן התקנות.

- א.** ספרי תורה תפילין ומזוזות שנדבלו או שנפסלו, יש להבאים בנפרד לבניין הרכבות והמועצה הדתית. ואנשי החברה קדisha יטפלו בהם כדין, באתרי הגניזה המיועדים להם.

ב. ספרי קודש שייצאו מכלל שימוש, כגון חומשיים וסידורים ספרי תלמוד והלכה מוסר וגדרה ומפרשיהם, יש להניחם לתוכן שקי גניזה מיוחדים בצדע לבן המסומנים בכיתוב "גניזה", כאשר סגורים היטב באזיקונים, ולהניחם במקום מסודר וקבע עד לאיסופם ע"י הממוניים על הגניזה.

ג. עלוני השבת כמו "אורות השבת" "שיעור השבוע" "מעיין השבוע" "בית נאמן" "טוב לחסות בה" ושאר עלונים וחוברות אשר עיקרם דברי תורה ומייעוטם פרסומות והודעות, גם הם חייבים בגניזה ויונחו בשקי הגניזה הנ"ל.

ד. כל השבועונים הדתיים ל민יהם אשר עיקרם דברי חול ומייעוטם דברי תורה כמו "מקומי דת" "במקום הנכון" "שבת בשבתו" "מעט מן האור" "שבתוון" "השבת" וכו', יש להכניסם לתוכן שקים מיוחדים (מצבע שונה) המסומנים בכיתוב "מיועד למיחזור" כשהם סגורים היטב באזיקונים, ולהניחם במכولات השכונתיים המיועדים למיחזור נייר.

ה. עיתונים חילוניים אף שיש בתוכם קצת דברי תורה, יש להכניסם בנפרד לתוכן המכولات המיועדים למיחזור נייר או להשליכם לתוכן מכولات האשפה. ואם אפשר רצוי להפריד את דפי הדברי תורה שבתוכם ולהכניסם בשקי הגניזה.

ו. על הגבריםlemnות אחד מתוכם או משאר המתפללים, אשר יהיה אחראי לאיסוף הגניזה והשבועונים מכל שטחי בית הכנסת, ויקפיד להפרידם ולהניחם בשקים המיוחדים בכפוף לאמור לעיל.

ז. יש להשתמש אך ורק בשקים המיוחדים המשופקים לכם ע"י המועצה הדתית.

ח. הממוניים על איסוף הגניזה שע"י הרבנות והמועצה הדתית יערכו ביקורות בתוכן השקים, ובית הכנסת אשר עבר על התקנות הללו, יופסק בו לאלטר שירות הגניזה ויהיה עליו לטפל בה עצמו.

ט. את שקי הגניזה המיוחדים (משני הסוגים), ניתן לקבל במשרדי הרבנות והמועצה הדתית.

י. יש לתלות את "תקנות" הללו במקום בולט בלוח מודעות בית הכנסת, וכן להבאים לידיעת הציבור בדרשות הרבנים והודעות הגבאים.

וכל העוזרים והמשמעותם בשמירת כבודם של כתבי הקודש, יתרבו מן השמים בכל מילוי דמיון ושובע שמחות, אמן.

הכו"ח לכבוד התורה ולומדייה
ידיכם ומוקירכם מאד

הודה דרוי

הרבי הראשי וראב"ד באר שבע

